DÉCLARATION COLLECTIVE / COLLECTIVE STATEMENT / بیانیه جمعی

IRAN

BELGIQUE / BELGIUM / بلژیک

COMMUNIQUÉ • STATEMENT • بیانیه

BRUXELLES • 30 OCTOBRE 2026

فارسی

یادآوری به سیاستمداران، رسانه ها و دانشگاهیان بلژیکی: دفاع از دموکراسی یعنی احترام به تکثرگرایی، به رسمیت شناختن حق شنیده شدن صدای شاهزاده رضا پهلوی ـ که خواهان گذار به سوی انتخابات آزاد است ـ مطالبه شفافیت درباره وابستگی های سیاسی و، مهم تر از همه، واگذاشتن حق تعیین سرنوشت ایرانیان به خود آنان.

FRANÇAIS

Rappel aux responsables politiques, aux médias et aux universitaires belges : défendre la démocratie, c'est respecter le pluralisme, reconnaître au prince Reza Pahlavi — qui propose une transition vers des élections libres — le droit d'être entendu, exiger la transparence des affiliations politiques et, surtout, laisser les Iraniens décider eux-mêmes de leur avenir !

ENGLISH

A reminder to Belgian political leaders, media outlets, and academics: defending democracy means upholding pluralism, recognizing the right of Prince Reza Pahlavi — who advocates a transition toward free elections — to be heard, demanding transparency regarding political affiliations, and above all, allowing Iranians to decide their own future!

EN — STATEMENT

Iran–Belgium: Why Are Belgian Politicians and Media Outlets Amplifying the Campaign of the MEK, a Movement with a History of Terrorism, Against Prince Reza Pahlavi, Whose Support Is Evident on the Streets of Iran?

Statement proposed for signature by Iranian associations worldwide
BRUSSELS, OCTOBER 30, 2026

As Prince Reza Pahlavi prepares for his visit to Belgium, which will include several planned meetings and discussions, and ahead of the presentation of the **2026 Freedom Prize to the Iranian people** in Frankfurt on November 7, a smear campaign and calls to prevent his public appearances are intensifying in both countries.

In Belgium, this campaign is driven by **47 associations presented as independent but revolving around the same parent organization, the PMOI/MEK, and its political front, the NCRI**. It is being amplified by politicians, academics, and certain media outlets, without these political connections or the ties between their supporters and these organizations being clearly disclosed to the public.

At a time when demonstrations inside Iran reveal significant popular support for Prince Reza Pahlavi and his call for a democratic transition, attempts to silence him amount to disregarding the voices of a substantial segment of the Iranian population.

Four fundamental questions arise.

1. How Can One Claim to Defend Democracy While Denying It to Iranians?

It is deeply concerning that Belgian political leaders presume to decide, on behalf of Iranians, which opposition voices deserve to be heard. Iran International analyzed 463 videos of protests across 91 cities and towns in early 2026: despite the bloody crackdown, pro-Pahlavi slogans featured prominently. This support is also reflected in a 2023 survey by the Empirical Research and Forecasting Institute (ERFI), in which 79.7% of respondents identified Prince Reza Pahlavi as the political figure who best represented their views. While these findings are neither the result of a nationwide election nor a representative measure of the entire Iranian population, they demonstrate significant support.

> **It is for Iranians, and Iranians alone, to choose their leaders!**

2. Since When Has Constitutional Monarchy Been Incompatible with Democracy?

Belgium itself is a constitutional monarchy! So are the United Kingdom, Spain, the Netherlands, Denmark, Sweden, and Norway.

How can monarchy be portrayed as inherently undemocratic?

The choice between a constitutional monarchy and a republic belongs to the Iranian people, through the ballot box.

3. Forty-Seven Associations: How Many Truly Independent Voices?

The NCRI claims to have mobilized **47 associations against Prince Reza Pahlavi. But 47 signatures do not necessarily represent 47 independent voices!**

The NCRI and the MEK/PMOI belong to the same political movement, historically led by Massoud and Maryam Rajavi. The latter is designated the NCRI's "President-elect," although she has not been elected by popular vote. The MEK, whose history of terrorism is documented, remained on the European Union's terrorist list until 2009 and on the United States' list until 2012.

Former members have reported arbitrary detention, torture, the recruitment and indoctrination of minors, and forced sterilizations. Human Rights Watch has collected testimonies concerning detention and torture; the other allegations require independent verification. Investigations have also described practices exhibiting cult-like characteristics.

Some Belgian signatories have longstanding, publicly documented political ties to this movement. **Pierre Galand, for example, publicly supported the PMOI in 2007 and again in 2023.**

Why are these connections not clearly disclosed?

Responsible journalism means verifying who is speaking, on whose behalf, and in whose interests.

4. After the Massacres, What Responsibility Do Democracies Bear?

Since 1979, Iranians have endured repression under the Islamic Republic. During recent demonstrations, some estimates have placed the death toll in the tens of thousands, although the exact number remains to be established.

Iran's future is an urgent concern not only for Iranians but also for democratic nations, which have faced terrorist attacks and deadly operations attributed to the Islamic Republic's security services for decades, in- cluding on European soil.

Rather than projecting its own partisan disputes onto the Iranian question, should Belgium not begin prepar- ing its diplomatic, economic, and cultural relations with a future **free, secular, and democratic Iran**? The first step should be to listen to all sides impartially and honestly, without seeking to determine the fate of the Iranian people.

Our Appeal: Do Not Turn the Fate of Iranians into a Battleground for Belgian Political Disputes!

Have we learned nothing from 1979, when Western intellectuals and media outlets repeated revolutionary narratives that were sometimes inaccurate or exaggerated, without always verifying them or considering their consequences?

To Belgian politicians, journalists, and academics: verify your sources, disclose political affiliations, and do not allow your partisan rivalries to influence the future of the Iranian people.

We are not asking Belgium to choose for Iran. We are asking Belgium not to choose in place of Iranians. Do not deny Iranians the democracy you defend for Belgians!

Signatory associations:

@ASSOHOMA

ISAD chapters in Germany, Italy, France, the United States, Canada, the United Kingdom, Norway, and the Netherlands.

United4Mahsa

FR — COMMUNIQUÉ

Iran – Belgique : pourquoi des responsables politiques et des médias belges relaient-ils la campagne du MEK, mouvement au passé terroriste, contre le prince Reza Pahlavi, soutenu dans les rues d'Iran ?

Déclaration proposée à la signature d'associations iraniennes à travers le monde
BRUXELLES, LE 30 OCTOBRE 2026

À l'approche de la visite du prince Reza Pahlavi, marquée par plusieurs rencontres et échanges prévus en Belgique, et de la remise, le 7 novembre à Francfort, du **Prix de la liberté 2026 au peuple iranien**, une cam- pagne de dénigrement et des appels à empêcher ses interventions se multiplient dans les deux pays.

En Belgique, cette campagne est portée par 47 associations présentées comme indépendantes, mais gravitant autour d'une même organisation mère, l'OMPI/MEK et sa vitrine politique, le CNRI. Campagne relayée par des responsables politiques, des universitaires et certains médias, sans que cette filiation politique ni les liens de leurs soutiens avec cette mouvance soient clairement exposés au public dans les prises de position visées.

Alors que les manifestations témoignent d'un soutien populaire important au prince Reza Pahlavi et à son appel à une transition démocratique, vouloir l'écarter revient à ignorer une part importante des voix iraniennes.

Quatre questions fondamentales se posent.

1. Comment défendre la démocratie tout en la refusant aux Iraniens ?

Il est profondément préoccupant que des responsables politiques belges prétendent déterminer, à la place des Iraniens, quelles voix de l'opposition méritent d'être entendues. Iran International a analysé 463 vidéos de manifestations dans 91 villes et localités début 2026 : malgré une répression sanglante, les slogans favorables aux Pahlavi y occupent une place importante. Ce soutien apparaît également dans l'enquête de 2023 de l'Empirical Research and Forecasting Institute (ERFI), où 79,7 % des répondants ont désigné le prince Reza Pahlavi comme leur représentant politique préféré. Sans constituer un scrutin national ni une mesure représentative de l'ensemble de la population, ces données témoignent d'un soutien significatif.

> **Aux Iraniens, et à eux seuls, de choisir leurs dirigeants !**

2. Depuis quand la monarchie constitutionnelle serait-elle antidémocratique ?

La Belgique elle-même est une monarchie constitutionnelle ! Le Royaume-Uni, l'Espagne, les Pays-Bas, le Danemark, la Suède et la Norvège le sont également. De quoi parle-t-on lorsqu'on présente la monarchie

comme intrinsèquement antidémocratique ? Le choix entre monarchie constitutionnelle et république appartient au peuple iranien, par les urnes.

3. Quarante-sept associations : combien de voix réellement indépendantes ?

Le CNRI revendique la mobilisation de 47 associations contre le prince Reza Pahlavi. Mais 47 signatures ne signifient pas nécessairement 47 voix indépendantes ! Le CNRI et le MEK/OMPI appartiennent à une même mouvance, historiquement dirigée par Massoud et Maryam Rajavi, cette dernière étant désignée « présidente élue » par le CNRI, sans élection au suffrage populaire. Le MEK, au passé terroriste documenté, a figuré sur les listes terroristes de l'Union européenne jusqu'en 2009 et des États-Unis jusqu'en 2012. D'anciens membres ont dénoncé des détentions, des tortures, l'embrigadement de mineurs et des stérilisations forcées. Human Rights Watch a recueilli des témoignages de torture et de détention ; les autres accusations nécessitent des vérifications indépendantes. Des enquêtes ont également décrit des pratiques présentant des caractéristiques sectaires.

Certains signataires belges entretiennent des relations politiques publiques anciennes avec cette mouvance : Pierre Galand intervenait notamment en faveur de l'OMPI en 2007, puis de nouveau en 2023. Pourquoi ces relations ne sont-elles pas clairement exposées ? Informer, c'est vérifier qui parle, au nom de qui et dans quel intérêt.

4. Après les massacres, quelle responsabilité pour les démocraties ?

Depuis 1979, les Iraniens subissent la répression de la République islamique. Lors des manifestations récentes, certaines estimations évoquent plusieurs dizaines de milliers de morts, mais le bilan exact reste à établir. L'avenir de l'Iran est une urgence pour les Iraniens, mais aussi pour les démocraties, confrontées depuis des décennies à des attentats et opérations meurtrières attribués aux services de la République is- lamique, jusque sur le sol européen.

Plutôt que de projeter ses querelles partisanes sur le débat iranien, la Belgique ne devrait-elle pas préparer dès maintenant ses relations diplomatiques, économiques et culturelles avec un futur Iran libre, laïque et démocratique ? Le premier pas serait d'écouter toutes les parties de manière impartiale, sans prétendre peser sur le destin des Iraniens.

> **Notre appel : ne faites pas du destin des Iraniens le terrain de vos querelles belges !**

N'avons-nous rien appris de 1979, lorsque des intellectuels et des médias occidentaux ont relayé des récits révolutionnaires parfois inexacts ou exagérés, sans toujours les vérifier ni en mesurer les conséquences ?

Aux responsables politiques, journalistes et universitaires belges : vérifiez vos sources, rendez les affiliations transparentes et ne laissez pas vos rivalités partisanes peser sur l'avenir des Iraniens.

Nous ne demandons pas à la Belgique de choisir pour l'Iran. Nous lui demandons de ne pas choisir à la place des Iraniens. La démocratie que vous défendez pour les Belges, ne la refusez pas aux Iraniens !

Associations signataires :

@ASSOHOMA

ISAD chapters in Germany, Italy, France, the United States, Canada, the United Kingdom, Norway, and the Netherlands.

United4Mahsa

بیانیه

ایران – بلژیک: چرا برخی سیاستمداران و رسانه‌های بلژیکی کارزار سازمان مجاهدین خلق، گروهی با سابقه تروریستی، را علیه شاهزاده رضا پهلوی که از حمایت معترضان در خیابان‌های ایران برخوردار است، بازتاب می‌دهند؟

بیانیه پیشنهادی برای امضای انجمن‌های ایرانی در سراسر جهان

بروکسل، ۳۰ اکتبر ۲۰۲۶

در آستانه سفر شاهزاده رضا پهلوی به بلژیک، که طی آن چندین دیدار و گفت‌وگو برنامه‌ریزی شده است، و همچنین اعطای **جایزه آزادی ۲۰۲۶ به مردم ایران** در تاریخ ۷ نوامبر در فرانکفورت، کارزاری برای تخریب وجهه ایشان و درخواست‌هایی برای جلوگیری از سخنرانی‌ها و حضور عمومی وی در هر دو کشور گسترش یافته است.

در بلژیک، این کارزار از سوی **۴۷ انجمن که به‌عنوان نهادهایی مستقل معرفی می‌شوند، اما حول یک سازمان مادر، یعنی سازمان مجاهدین خلق (OMPI/MEK) و بازوی سیاسی آن، شورای ملی مقاومت ایران (CNRI)، فعالیت می‌کنند**، پیش برده می‌شود. برخی سیاستمداران، دانشگاهیان و رسانه‌ها نیز این کارزار را بازتاب می‌دهند، بی‌آنکه این پیوندهای سیاسی و ارتباط حامیان آن با این جریان در موضع‌گیری‌های مورد بحث به‌روشنی برای افکار عمومی توضیح داده شود.

در حالی که اعتراضات داخل ایران از حمایت قابل‌توجه مردمی از شاهزاده رضا پهلوی و فراخوان ایشان برای گذار دموکراتیک حکایت دارد، تلاش برای کنار گذاشتن صدای ایشان به معنای نادیده گرفتن خواسته‌های بخش مهمی از مردم ایران است.

در این میان، چهار پرسش اساسی مطرح می‌شود.

۱. چگونه می‌توان مدافع دموکراسی بود، اما آن را از ایرانیان دریغ کرد؟

عمیقاً نگران‌کننده است که برخی مسئولان سیاسی بلژیک بخواهند به جای ایرانیان تعیین کنند کدام صداهای اپوزیسیون شایسته شنیده شدن هستند.

شبکه **ایران اینترنشنال** در اوایل سال ۲۰۲۶، تعداد **۴۶۳ ویدئو از اعتراضات در ۹۱ شهر و منطقه** را بررسی کرده است. با وجود سرکوب خونین، شعارهای حمایت از پهلوی در این تصاویر جایگاه چشمگیری داشته‌اند.

این حمایت همچنین در نظرسنجی سال ۲۰۲۳ **مؤسسه پژوهش‌های تجربی و آینده‌پژوهی (ERFI)** بازتاب یافته است؛ نظرسنجی‌ای که در آن **۷۹٫۷ درصد پاسخ‌دهندگان، شاهزاده رضا پهلوی را به‌عنوان نماینده سیاسی مورد ترجیح خود انتخاب کردند.**

اگرچه این داده‌ها نه معادل یک انتخابات سراسری هستند و نه سنجشی نماینده از دیدگاه تمام جمعیت ایران، از وجود حمایتی قابل‌توجه حکایت دارند.

این ایرانیان هستند، و تنها ایرانیان، که باید رهبران خود را انتخاب کنند!

۲. از چه زمانی پادشاهی مشروطه با دموکراسی ناسازگار شده است؟

خود بلژیک یک پادشاهی مشروطه است! بریتانیا، اسپانیا، هلند، دانمارک، سوئد و نروژ نیز چنین نظامی دارند.

چگونه می‌توان نظام پادشاهی را ذاتاً غیردموکراتیک معرفی کرد؟

انتخاب میان پادشاهی مشروطه و جمهوری، تنها از آنِ مردم ایران است و باید از راه صندوق رأی صورت گیرد.

۳. چهل‌وهفت انجمن؛ اما چند صدای واقعاً مستقل؟

شورای ملی مقاومت ایران مدعی بسیج ۴۷ انجمن علیه شاهزاده رضا پهلوی است. اما ۴۷ امضا لزوماً به معنای ۴۷ صدای مستقل نیست!

شورای ملی مقاومت ایران (CNRI/NCRI) و سازمان مجاهدین خلق (MEK/OMPI) به یک جریان سیاسی تعلق دارند که در گذشته تحت رهبری مسعود و مریم رجوی بوده است. مریم رجوی از سوی شورای ملی مقاومت «رئیس‌جمهور برگزیده» معرفی می‌شود، در حالی که این عنوان حاصل انتخاباتی با رأی عمومی مردم ایران نیست.

سازمان مجاهدین خلق، با سابقه مستند اقدامات تروریستی، تا سال ۲۰۰۹ در فهرست سازمان‌های تروریستی اتحادیه اروپا و تا سال ۲۰۱۲ در فهرست ایالات متحده آمریکا قرار داشت.

شماری از اعضای سابق این سازمان از بازداشت، شکنجه، جذب و تلقین ایدئولوژیک به افراد زیر سن قانونی و عقیم‌سازی اجباری سخن گفته‌اند. سازمان **دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)** شهادت‌هایی درباره بازداشت و شکنجه گردآوری کرده است؛ سایر اتهامات همچنان نیازمند بررسی مستقل هستند. برخی تحقیقات نیز از شیوه‌هایی در ساختار این سازمان سخن گفته‌اند که ویژگی‌های فرقه‌گونه دارند.

برخی از امضاکنندگان بلژیکی از دیرباز روابط سیاسی علنی با این جریان داشته‌اند. برای نمونه، **پی‌یر گالان (Pierre Galand)** در سال ۲۰۰۷ و بار دیگر در سال ۲۰۲۳ به‌طور علنی از سازمان مجاهدین خلق حمایت کرده است.

چرا این روابط به‌روشنی برای افکار عمومی توضیح داده نمی‌شوند؟

اطلاع‌رسانی مسئولانه یعنی بررسی اینکه چه کسی سخن می‌گوید، از طرف چه کسانی و در راستای چه منافعی.

۴. پس از این کشتارها، مسئولیت دموکراسی‌ها چیست؟

از سال ۱۹۷۹ تاکنون، ایرانیان سرکوب جمهوری اسلامی را تحمل کرده‌اند.

در جریان اعتراضات اخیر، برخی برآوردها از کشته شدن ده‌ها هزار نفر حکایت دارند، هرچند شمار دقیق قربانیان هنوز مشخص نشده است.

آینده ایران نه‌تنها برای ایرانیان، بلکه برای کشورهای دموکراتیک نیز مسئله‌ای فوری است؛ کشورهایی که دهه‌هاست با حملات تروریستی و عملیات مرگبار منتسب به دستگاه‌های امنیتی جمهوری اسلامی، از جمله در خاک اروپا، روبه‌رو بوده‌اند.

آیا بهتر نیست بلژیک، به‌جای وارد کردن اختلافات جناحی داخلی خود به مسئله ایران، از هم‌اکنون برای برقراری روابط دیپلماتیک، اقتصادی و فرهنگی با **ایرانی آزاد، سکولار و دموکراتیک** آماده شود؟

نخستین گام باید شنیدن بی‌طرفانه و صادقانه دیدگاه‌های همه طرف‌ها باشد، بدون آنکه بلژیک بخواهد در تعیین سرنوشت ایرانیان دخالت کند.

فراخوان ما: سرنوشت ایرانیان را به میدان کشمکش‌های سیاسی داخلی بلژیک تبدیل نکنید!

آیا از رویدادهای سال ۱۹۷۹ هیچ درسی نگرفته‌ایم؟ زمانی که برخی روشنفکران و رسانه‌های غربی روایت‌های انقلابیِ گاه نادرست یا اغراق‌آمیز را، بدون بررسی کافی و بدون توجه به پیامدهای آن‌ها، بازتاب می‌دادند؟

خطاب به سیاستمداران، روزنامه‌نگاران و دانشگاهیان بلژیکی: منابع خود را بررسی کنید، وابستگی‌های سیاسی را شفاف سازید و اجازه ندهید رقابت‌های حزبی شما بر آینده ایرانیان تأثیر بگذارد.

ما از بلژیک نمی‌خواهیم برای ایران تصمیم بگیرد؛ از بلژیک می‌خواهیم به جای ایرانیان تصمیم نگیرد.
دموکراسی‌ای را که برای مردم بلژیک پاس می‌دارید، از ایرانیان دریغ نکنید!

انجمن‌های امضاکننده:

@ASSOHOMA

ISAD chapters in Germany, Italy, France, the United States, Canada, the United Kingdom, Norway, and the Netherlands.

United4Mahsa